

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060206

DOM
2013-02-19
Stockholm

Mål nr
M 7925-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2012-08-20 i mål nr M 303-12,
se bilaga

KLAGANDE

Miljö- och byggnadsnämnden i Sjöbo kommun

MOTPART

Source Foodproduction i Skåne AB, 556641-4834

SAKEN

Dispens från sophämtning på fastigheten Y i Sjöbo kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med upphävande av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen miljö- och byggnadsnämndens i Sjöbo kommun beslut 2010-11-03 att avslå Source Foodproduction i Skåne AB:s ansökan om dispens från sophämtning på fastigheten Y i Sjöbo kommun.

Dok.Id 1052132

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Miljö- och byggnadsnämnden i Sjöbo kommun har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och att länsstyrelsens och miljö- och byggnadsnämndens beslut därmed ska stå fast.

Source Foodproduction i Skåne AB (bolaget) har bestritt ändring.

UTVECKLANDE AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Miljö- och byggnadsnämnden har sammanfattningsvis anfört följande. Domen strider mot EU:s avfallsdirektiv och motarbetar tillämpningen av ”avfallstrappan” som är en metod för att uppnå EU:s miljömål. Vidare åsidosätts vad som gäller enligt förordningen om producentansvar för förpackningar (2006:1273).

Mark- och miljödomstolens tolkning av 15 kap. 18 § miljöbalken är felaktig då den anser att annan transportör kan hämta avfall och att detta kan vara tillräckligt för dispens.

I 15 kap. 18 § miljöbalken står att när avfall ska transporteras genom kommunens eller en producents försorg, får avfall inte komposteras eller på annat sätt återvinnas eller bortskaffas av fastighetsinnehavaren eller nyttjanderättshavaren. Detta gäller dock inte om avfallet kan tas om hand på fastigheten utan risk för olägenhet för människors hälsa eller miljön. Kommunen får i enskilda fall tillåta fastighetsinnehavare eller nyttjanderättshavare att själva ta hand om avfall som uppkommit hos dem och som annars ska tas hand av kommunen, om de kan göra detta på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön och det finns särskilda skäl för sådan dispens.

Enligt 4 § avfallsförordningen (2011:927) definieras bortskaffande såsom en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 till förordningen eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det. Enligt 45 § avfallsförordningen ska den som äger en fastighet där avfall finns och som avser att på

fastigheten kompostera eller på annat sätt återvinna eller bortskaffa annat hushållsavfall än trädgårdsavfall anmäla detta till kommunen.

Sjöbo kommuns renhållningsordning (Föreskrifter om avfallshantering och Avfallsplan) är framtagen i enlighet med 15 kap. 8-21 §§ miljöbalken och antogs av kommunfullmäktige 2009-12-16 och gäller från och med 2010-01-01. Enligt 9 § renhållningsordningen är det obligatoriskt att sortera ut och förvara matavfall skilt från restavfall. Detta har mark- och miljödomstolen inte tagit någon hänsyn till. Vidare har domstolen inte förstått reglerna gällande dispens från renhållningsordningens föreskrifter och vilka förutsättningar som gäller för eget omhändertagande. Det krävs bl.a. att 45 – 46 §§ i renhållningsordningen ska vara uppfyllda för att medgivande till befrielse från hämtning av rest- och matavfall ska kunna meddelas enligt 52 §. Miljö- och byggnadsnämndens bedömning är att avfallet måste stanna på fastigheten och tas om hand på denna på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön, för att dispens ska kunna ges.

Konsekvensen av mark- och miljödomstolens dom är att dispens från sophämtning kan beviljas för lätt. Mark- och miljödomstolen bedömer att företagen, genom att lämna rest- och matavfall till en entreprenör tillsammans med verksamhetsavfall, tar hand om avfallet på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön. Signalen som domen skickar till tillsynsmyndigheter och till verksamheter där hushållsavfall, inklusive matavfall, och avfall med producentansvar uppstår, är att det är miljömässigt godtagbart att sända iväg producentansvarsavfall och matavfall till förbränning istället för att sortera vid avfallets uppkomst och låta matavfallet gå till biogasproduktion samt låta förpackningar återvinnas till nya produkter. Att skicka iväg osorterat matavfall och producentansvarsavfall till förbränning är ur ett vidare perspektiv inte att ta hand om avfallet på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön och strider mot miljölagstiftningens intentioner.

Miljö- och byggnadsnämnden anser vidare att de cirka 300 kg hushållsavfall/år som uppkommer i verksamheten inte kan anses vara en ringa mängd. Bolaget har inte visat tillräckliga skäl för att de kan ta hand om avfallet på fastigheten utan risk för människors hälsa och miljön, varför dispens inte kan ges. Till stöd för att stränga krav

ställs för att dispens ska beviljas återopas följande avgöranden från Miljööverdomstolen: 2001:35, 2002:33, 2002:64, 2004:51, M 7725-05, M 583-06 och M 5444-08.

Bolaget har sammanfattningsvis anfört följande. Mark- och miljödomstolens dom strider inte mot EU:s avfallsdirektiv och motverkar inte Sveriges nya nationella avfallsplan. Påståendet om att bolaget inte sorterar eller inte tar hand om avfall i enlighet med miljöbalkens och avfallsförordningens krav är felaktigt. Nämnden hävdar vidare felaktigt att bolaget hanterar allt avfall som brännbart. Bolaget sorterar såväl verksamhetsavfall som hushållsavfall i fraktioner efter de föreskrifter och anvisningar som finns. Genom bolagets hantering och avtal med SITA sorteras avfallet i betydligt fler fraktioner än vad kommunens föreskrifter kräver. Det bolaget inte gör är att sända det sorterade hushållsavfallet via kommunens entreprenör, utan med samma entreprenör som tar hand om bolagets verksamhetsavfall.

Miljö- och byggnadsnämnden hävdar att dispens inte kan ges eftersom bolaget dels tar hand om avfallet på ett sätt som riskerar människors hälsa och miljön, dels inte geografiskt tar hand om avfallet på fastigheten. Bolagets tolkning är att det är tillåtet att ta hand om avfallet genom SITA eller annan entreprenör under förutsättning att avfallet återvinns på ett sätt som uppfyller miljöbalkens och avfallsförordningens krav vilket det gör i detta fall. Det finns inte något stöd för att ett kommunalt monopol skulle föreligga och det finns vidare inget stöd för att hävda att rätten endast gäller komposterbart avfall.

Bolaget ifrågasätter nämndens påstående om att hänsyn inte kan tas till Miljööverdomstolens avgörande MÖD 2006:65 då det i detta fall inte föreligger ekonomiska eller praktiska smittskyddsskäl. Mark- och miljööverdomstolen har i avgörandet konstaterat att kommunens bortforslingskyldighet i fråga om hushållsavfall inte är absolut, utan gäller om det behövs för att tillgodose såväl skyddet för människors hälsa och miljön som enskilda intressen. Eftersom bolaget kan hantera avfallet på ett betryggande sätt med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön så faller argumentet att kommunen har monopol på hushållsavfall. Bolaget har mindre omsättning än sjukhuset i avgörandet, men att hävda att de då har bättre råd

ekonomiskt än ett större sjukhus är inte en rimlig slutsats. Storleken har ingen betydelse utan allt är relativt. I stället för smittskyddsskäl har bolaget livsmedelshygienkrav att uppfylla.

Miljö- och byggnadsnämnden hävdar att bolaget inte sorterar matavfall för sig och annat avfall för sig enligt anvisningar och att dispens därför inte kan beviljas. Bolagets uppfattning är att de inte har något matavfall (frånsett möjligen kaffesump) eftersom det i fikarummet varken lagas eller serveras mat. Den mat som förtärs i fikarummet är medhavd och personalen tar inte med sig mer än de äter upp. Det uppstår givetvis lite restavfall via det emballage som personalen har sin medhavda mat i. Detta restavfall sorteras som restavfall och lämnas till SITA som hanterar det som brännbart avfall. Bolagets 300 kg hushållsavfall/år är att anse som en ringa mängd, särskilt med beaktande av att personalstyrkan är 25 personer samt att det i princip inte innehåller matavfall och att den genomsnittliga mängden hushållsavfall per person i Sverige är 457 kg per år.

Miljö- och byggnadsnämnden hänvisar till 4 § avfallsförordningen och dess bilaga 3 som beskriver hantering som utgör bortskaffande. Bolaget tolkar 4 § avfallsförordningen som att bolagets sätt att hantera allt avfall, såväl verksamhetsavfall som hushållsavfall och restavfall, är att beskriva som återvinning vilket beskrivs i bilaga 2 till avfallsförordningen. Bolaget startade sin verksamhet 2003 och har, i enlighet med vad som angavs i den beviljade tillståndsansökan, använt SITA avseende allt avfall. Bolaget har sedan dess årligen kontrollerats av nämnden utan att någon gång ha fått synpunkter på hur avfallet hanteras. Att dispensfrågeställningen uppkom berodde på att kommunen bytte entreprenör gällande avfallshanteringen. Ärendet har inte längre att göra med bolagets avfallshantering, utan kommunen vill bara skydda det kommunala sophanteringsmonopolet och kunna avslå alla dispensansökningar. Det är skillnad på avfallshanteringen i ett sällan använt fritidshus och i en livsmedelsindustri som har internkontroll, årlig tillsyn och många branschkrav. Att hantera dessa situationer på samma nivå och sätt kravmässigt tyder på en total kunskapsbrist om hur verkligheten ser ut.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen delar den bedömning som samtliga underinstanser har gjort att det i målet aktuella avfallet är sådant avfall som är jämförligt med avfall från hushåll och därmed utgör hushållsavfall enligt 15 kap. 2 § miljöbalken. Med hänsyn till detta föreligger utifrån bestämmelserna i 15 kap. 8 och 18 §§ miljöbalken en stark presumtion för att avfallet måste transporteras bort genom kommunens försorg.

Kommunens bortforslingskyldighet är dock inte absolut, utan gäller i fråga om hushållsavfall om det behövs för att tillgodose såväl skyddet för människors hälsa och miljön som enskilda intressen (jfr. MÖD 2006:65).

Frågan i målet är om bolaget själv ska få möjlighet att bortskaffa sitt hushållsavfall genom de möjligheter som finns till undantag och dispens.

Kan bolaget ges dispens enligt kommunens renhållningsordning ?

För varje kommun ska enligt 15 kap. 11 § miljöbalken finnas en renhållningsordning som ska innehålla de föreskrifter om hantering av avfall som gäller för kommunen. I renhållningsordningen ska särskilt anges de förutsättningar under vilka fastighetsinnehavare och nyttjanderättshavare själva får ta hand om hushållsavfall. Tanken är således att kommunen i sin renhållningsordning har manifesterat sina avvägningar gällande de möjligheter som fastighetsinnehavare och nyttjanderättshavare har att undgå kommunal bortforsling.

I Sjöbo kommuns renhållningsordning, Föreskrifter om avfallshantering, gällande från 2010-01-01, stadgas i 7 § att hushållsavfall som uppkommer inom Sjöbo kommun ska lämnas till renhållaren (dvs. den som kommunen anlitar för hantering av det avfall som omfattas av kommunens ansvar) om inget annat anges i renhållningsordningen.

I bestämmelserna om dispens från föreskrifterna i renhållningsordningen anges förutsättningarna för eget omhändertagande. Av 45 och 46 §§ framgår att hushållsavfall får endast tas om hand på den egna fastigheten under förutsättning att det kan ske utan risk för olägenhet för människors hälsa och miljön och att dispens kan komma i fråga för kompostering av matavfall på den egna fastigheten. I 52 § anges att

befrielse från hämtning och tömning av rest- och matavfall kan medges om sökanden själv kan ta hand om sitt avfall enligt 45- 46 §§, dvs. genom kompostering, och om fastigheten inte nyttjas för vistelse så att rest- och matavfall kan antas uppkomma.

Eftersom bolaget inte uppfyller kraven för dispens enligt kommunens renhållningsordning avseende hushållsavfall kan dispens enligt renhållningsordningen inte meddelas.

Kan bolaget ges dispens enligt 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken ?

I 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken anges att kommunen i enskilda fall får tillåta fastighetsinnehavare eller nyttjanderättshavare att själva ta hand om avfall som uppkommit hos dem och som annars ska tas om hand av kommunen, om de kan göra detta på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön och det finns särskilda skäl för en sådan dispens.

Det finns i och för sig i detta fall inte skäl att tro annat än att bolaget, genom att lämna avfallet till en annan avfallshanterare än kommunen, på ett godtagbart sätt uppfyller kravet på att avfallet ska tas om hand på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön även om det finns frågetecken, främst beträffande hur det avfall som omfattas av producentansvar hanteras. För att dispens ska kunna ges krävs dock även att det finns särskilda skäl. Att bolaget bedriver en verksamhet där likartat avfall uppkommer utgör inte ett sådant särskilt skäl, även om samordning avseende bortforsling av avfallet ger något mindre transporter. Det kan vidare konstateras att den mängd hushållsavfall som uppkommer, ca 300 kg per år, inte kan anses vara så ringa att en dispens är motiverad av det skälet. Något annat skäl för dispens har inte heller framkommit, varför någon dispens enligt 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken inte kan medges.

Mark- och miljödomstolens dom ska därför upphävas och kommunens beslut att avslå bolagets ansökan om att få dispens från kommunens hämtning av hushållsavfallet ska fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Per-Anders Broqvist, hovrättsråden Roger Wikström, referent, och Henrik Runeson samt tekniska rådet Mikael Schultz. Domen är enhällig.

Föredragande har varit Linn Gloppestad.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2012-08-20
meddelad i
Växjö

Mål nr M 303-12

KLAGANDE

Source Foodproduction i Skåne AB, 556641-4834

MOTPART

Miljö- och byggnadsnämnden i Sjöbo kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut från den 14 december 2011 i ärende nr 505-15893-10, se bilaga 1

SAKEN

Dispens från sophämtning på fastigheten Y, Sjöbo kommun, Skåne län

---

DOMSLUT

Med upphävande av länsstyrelsen beslut ändrar mark- och miljödomstolen miljö- och byggnadsnämndens beslut och lämnar, efter ansökan av Source Foodproduction i Skåne AB, U. P:s Byggnadsfirma, befrielse från hämtning av sådant hushållsavfall som utgör av rest-, producentansvars- och matavfall på fastigheten Y, Sjöbo kommun, till och med den 1 september 2017

Dok.Id 219438

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: MMD.vaxjo@dom.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Source Foodproduktion i Skåne AB (bolaget) yrkar att sökt befrielse från kommunal sophämtning på fastigheten Y i Sjöbo lämnas från och med den tidpunkt när ansökan ingavs till miljö- och byggnadsnämnden. Bolaget åberopar vad man tidigare framfört till länsstyrelsen med följande tillägg.

I 15 kap. 8 § miljöbalken anges ”...när kommunen planlägger och beslutar hur denna skyldighet ska fullgöras, ska hänsyn tas till fastighetsinnehavarens och nyttjanderättshavarens möjligheter att själva ta hand om hushållsavfallet på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön...”

Både länsstyrelsen och Sjöbo kommun har konstaterat att bolaget har fullgoda möjligheter ”... att själva ta hand om hushållsavfallet på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljö...” Länsstyrelsen konstaterar detta skriftligen i sitt beslut och kommunen konstaterar detta genom att årligen ge bolaget tillstånd att hantera de ca 7 500 kg brännbart hushållsavfall som genereras från verksamheten, via en kontrakterad entreprenör, SITA.

Vidare anger Sjöbo kommun själv att det är möjligt ”...att själva ta hand om avfall som uppkommit hos dem som annars ska tas om hand av kommunen. För en sådan total befrielse av renhållningsabonnemang måste fastighetsägaren kunna visa att det inte finns något behov av kommunens renhållningstjänster. För detta krävs enligt rättspraxis att fastighetsägaren kan visa att inget avfall uppkommer, eller att allt avfall som uppkommer kan omhändertas på ett miljöriktigt sätt på den egna fastigheten...” (sid 4, Avfallstaxor Sjöbo kommun gällande från den 1 januari 2011 samt sid 3, Avfallstaxor Sjöbo kommun gällande från den 1 januari 2012.) Inga mängdangivelser finns i dessa dispenskrav. Såväl länsstyrelsen som Sjöbo kommun anser att bolaget uppfyller dessa krav vad gäller brännbart hushållsavfall. På vilka grunder avslås då vår ansökan om dispens?

Som konstaterats har företaget en avfallsmängd vad gäller brännbart hushållsavfall på ca 7 500 kg per år. Att då inte kunna tillföra ca 250-300 kg per år utan tvingas göra en separat hantering, som dessutom är mer miljöbelastande (vilket länsstyrelsen konstaterat) och kostnadsdrivande för bolaget verkar orimligt. Detta kan inte

vara i enlighet med de intentioner som miljöbalken vill uppfylla och som är viktiga ur miljösynpunkt.

Om företaget ska ha separata system för avfallshanteringen så fördyras och försvåras hanteringen, samtidigt som det måste finnas separata kärl både inne och ute, samt ytterligare nya interna regler för det avfall som ska sändas via kommunen. Detta innebär dessutom ökade risker ur hygiensynpunkt då avfallskärl både inomhus och utomhus alltid riskerar att dra till sig skadedjur och insekter.

Sjöbo kommuns Miljö & Hälsa svarar dessutom för den årliga tillsynen/tillståndet för verksamheten och kontrollerar då också hur avfallshanteringen sköts. Bolaget har sedan starten 2003 gjort på exakt samma sätt och sänt allt brännbart hushållsavfall via SITA och det har inte funnits några anmärkningar mot detta.

Miljö- och byggnadsnämnden i Sjöbo kommun motsätter sig bolagets yrkande och hänvisar till motiven i avslagsbeslutet. Nämnden tillägger att det vid tillsynen av verksamheten konstaterats att industriavfallshanteringen sker på ett godtagbart sätt. I denna tillsyn har förvaltningen inte tittat på hanteringen av det hushållsliknande avfall i personalutrymmen som detta mål gäller. Enligt det fotografier som bolaget bifogat sin ansökan tas detta avfall inte omhand på ett godtagbart sätt. Förbrukare av avfall ska sortera ut förpackningar från hushållsavfallet och annat avfall och lämna dem för borttransport i de insamlingssystem som producenterna eller kommunen tillhandahåller. Detta enligt 8§ förordningen om producentansvar för förpackningar.

Vidare vill nämnden informera om att föreskrifterna angående avfallshantering i Sjöbo kommun är samlade i kommunens renhållningsordning, antagen av kommunfullmäktige 2009-12-16, och inte i avfallstaxan som bolaget hänvisar till.

Enligt kommunens renhållningsordning ska alla hushållssopor inom kommunen lämnas till renhållaren. Hantering av det avfall som omfattas av kommunens ansvar utförs av den eller dem som kommunen anlitar för ändamålet. Dispens från sophämtning kan ges, men då endast om avfallet kan tas omhand på den egna fastighet-

en och om detta kan ske på ett sätt som inte innebär risk för olägenhet för människors hälsa och miljö. En dispens kan även ges om en fastighet endast används i mycket begränsad omfattning, t.ex. vid sommarbostäder som inte används eller mycket lite avfall uppkommer.

Verksamheten i detta ärende kan inte ta hand om hushållsavfallet på den egna fastigheten genom kompostering eller liknande åtgärder. Inte heller kan verksamheten åberopa att inget hushållsavfall uppkommer, då de uppgivit att det uppkommer ca 250-300 kg hushållsavfall per år. Därmed har ingen dispens givits. Den rättspraxis som bildats inom området innebär att den mängd avfall som uppkommer ska vara av mycket ringa omfattning för att dispens från sophämtning ska medges, vilket stödjer Sjöbo kommuns renhållningsordning.

Bolaget har bemött nämndens yttrande och åberopar Miljööverdomstolens dom i mål nr M 7670-05 samt 46 § i avfallsförordningen i dess nuvarande lydelse (SFS 2011:927). Bolaget påtalar också att i den mån emballage förekommer är dessa oftast förorenade av matrester, varför dessa ur hygiensynpunkt inte kan lämnas kvar i personalutrymmena

DOMSKÄL

Tillämplig lagstiftning framgår av det överklagade beslutet.

Mark- och miljödomstolen instämmer i underinstansernas bedömning att det avfall som nu är i fråga utgör hushållsavfall.

Miljööverdomstolen har genom dom den 18 december i mål nr M 7670-05 uttalat att kommunens bortforslingskyldighet i fråga om hushållsavfall inte är absolut, utan gäller om det behövs för att tillgodose såväl skyddet för människors hälsa och miljön som enskilda intressen. Vid en prövning av undantag enligt renhållningsordningen måste de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet prövas mot behovet av borttransport i kommunal regi enligt föreskrifterna i 15 kap. 8 § miljöbalken och dispensbestämmelserna i 15 kap. 18 § tredje stycket samma balk. Vidare måste de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. miljöbalken beaktas vid en sådan prövning. Av

betydelse är även den uttryckliga skyldigheten för avfallsinnehavare enligt 15 kap. 5a § miljöbalken att se till att avfallet hanteras på hälso- och miljömässigt sätt.

Enligt 52 § Sjöbo kommuns renhållningsordning kan befrielse medges för hämtning av rest- och matavfall om den sökande själv kan ta hand om sitt avfall på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön, med beaktande av vad som förskrivits vid omhändertagande på den egna fastigheten. Bolagets ansökan om ”avfallsdispens” får uppfattas som en ansökan om sådan befrielse.

I 45 § kommunens renhållningsordning anges under vilka förutsättningar hushållsavfall får tas omhand på den egna fastigheten. Denna bestämmelse torde inte vara tillämplig i målet eftersom bolaget inte avser att ta hand om avfallet på den egna fastigheten.

Med ”restavfall” avses i renhållningsordningen sådant hushållsavfall som återstår sedan grovavfall, trädgårdsavfall, farligt avfall, läkemedelsavfall, producentansvarsavfall och matavfall sorterats ut. De fyra förstnämnda avfallsslagen är inte aktuella i detta mål.

Med ledning av miljööverdomstolens ovan nämnda dom ska även 8 § förordningen om producentansvar för förpackningar tillämpas i ljuset av bestämmelserna i 2 och 15 kap. § miljöbalken.

Mark- och miljödomstolen bedömer att företaget, genom att lämna rest- och matavfall till en entreprenör tillsammans med verksamhetsavfall, tar omhand avfallet på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön. Därmed är kraven i 52 § renhållningsordningen för befrielse från hämtning av avfallet uppfyllda. Bolagets ansökan ska därmed beviljas. Enligt renhållningsordningen får sådan befrielse beviljas i högst fem år från beslutsdatum. Därefter måste ny ansökan göras. Enligt 44 § renhållningsordningen gäller medgivna dispenser fastighetsinnehavaren. Sökanden har i ansökan uppgivit U. P:s Byggnadsfirma som fastighetsägare.

Beträffande producentansvarsavfall bedömer mark- och miljödomstolen, med beaktande av svårigheten att sortera ut förorenade förpackningar, att särskilda skäl enligt 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken föreligger att tillåta bolaget att själva ta hand även om detta avfall genom att lämna det till entreprenör. Beslutet om befrielse från hämtning ska därför inkludera producentansvarsavfall.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 10 september 2012.

Lena Stjernqvist

Bertil Varenius

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lena Stjernqvist, ordförande, och tekniska rådet Bertil Varenius.